

Motion till riksdagen 2018/19:332

av **Markus Wiechel och Richard Jomshof (båda SD)**

Djurskyddsfrågor

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa en djurbalk för såväl vilda som tama djur och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa en nationell djurskyddspolis och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att djurskyddspolisen bör samordnas centralt för att effektivisera arbetet och bör ansvara för vidare utbildning inom djurskyddsområdet och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att upprätta en djurskyddsmyndighet och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att arbeta för att få en deklARATION om djurs välfärd erkänd internationellt och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tjänstedjur bör skyddas av en ny lag om djurplågeri av tjänstedjur och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en ny lag om grovt djurplågeri och tillkännager detta för regeringen.

Djurbalk

Våra husdjur räknas idag som vår egendom och inte som enskilda individer, vilket kan vara ett skäl till att det inte heller finns någon djurbalk i den svenska lagstiftningen. En sådan skulle enkelt skydda dem från brott. Djuren skyddas idag främst genom bestämmelser i vår internationellt sett mycket bra djurskyddslag, som dock enbart är en ramlag, samt genom bestämmelsen om djurplågeri i brottsbalken.

En djurbalk skulle göra det tydligare att se djur också som enskilda varelser, och inte bara som egendom om det rör sig om boskap eller husdjur. Djurägarna får således också en möjlighet att se exakt vilka förpliktelser de har gentemot sina djur, och jägare eller andra vilka förpliktelser de har gentemot våra vilda djur.

Nationell djurskyddspolis

En särskild djurskyddspolis finns redan i Stockholms läns polisdistrikt, men genom att införa en särskild nationell djurskyddspolis kan respekten för djurens rättigheter bli allt bättre, och det blir dessutom enklare att upprätthålla våra djurskyddslagar.

Djurskyddspolisen i Stockholm arbetar för närvarande mot djurplågeri och djurskyddsbrott med målet att utveckla det förebyggande arbetet, öka lagföringen och skapa en mer rättssäker hantering av brott mot djur. Denna satsning har visat sig kraftigt öka antalet utredda anmälningar, vilket borde vara en tydlig signal att införa en nationell djurskyddspolis.

Central samordning för djurskyddspolisen

Om en nationell djurskyddsgrupp får ett samordnande ansvar för denna typ av verksamhet i landet skapas en mer effektiv och rättssäker hantering även på lokal nivå. Djurskyddsgruppen ansvarar för att polisen effektivt ska driva in de höga kostnader som myndigheten har för uppstallning av omhändertagna djur. Den nationella djurskyddsgruppen ansvarar således också för metodutveckling och utbildning inom djurskyddsområdet, vilket är ett mycket viktigt komplement inom det polisiära arbetet. De lokala polisdistrikten ansvarar sedan för att utreda djurskyddsbrotten. Djurskyddspolisen kan således också arbeta förebyggande genom att tillrättavisa djurägare innan det gått för långt för att förhindra att djur far illa. Förebyggande arbete kan även inkludera ökad samverkan mellan polisorganisationen och länsstyrelsen, frivilligorganisationer eller djursjukhus. Genom dessa samarbeten kan polisen tidigt få reda på om det finns risk för att djur far illa.

Djurskyddsmyndighet

Den socialdemokratiska regeringen under Göran Persson inrättade Djurskyddsmyndigheten i januari 2004, men myndigheten varade inte särskilt länge. Efter allianssegern 2006 togs nämligen snabbt ett beslut om att lägga ned myndigheten, vilket också gjordes i juli 2007 då dess verksamhet istället flyttades till Jordbruksverket. Att ha allt för många myndigheter är naturligtvis problematiskt, men en djurskyddsmyndighet fyller en viktig funktion i ett land som kanske har världens bästa djurskydd, men som samtidigt fortfarande har brister och måste förhålla sig till andra länders dåliga lagstiftning på området.

Våra djur är helt beroende av att vi människor tar ett etiskt ansvar för deras livssituation. Detta gäller såväl djur inom kött- eller skönhetsindustrin, domesticerade sällskapsdjur och bruksdjur som vilda djur. Hur vi behandlar dessa visar i stor utsträckning hur vi ser på andra individers värde, och det blir därför en viktig värderingsfråga. Hur vi behandlar djuren speglar ofta hur vi behandlar andra människor.

Djurskyddsfrågor är kort och gott mycket viktiga för hela vårt samhälle. Av den anledningen behövs en särskild myndighet för att tillvarata djurens intressen samt fortsätta arbetet med ett starkt djurskydd såväl i Sverige som utanför vårt lands gränser. Det är extra viktigt i en tid då vi inte kan styra över importen av produkter som

framkommit som ett resultat av att djur drabbats av onödigt lidande. Regeringen bör därför påbörja arbetet med att upprätta en ny djurskyddsmyndighet.

Internationellt erkänd deklARATION om djurs välfärd

FN:s deklARATION om mänskliga rättigheter är någonting fantastiskt. Det är en vägledande deklARATION för mänskligheten om hur vi ska leva för att gemensamt forma humana samhällen. Det visar även vilken möjlighet som finns när stora delar av världen går samman för att sätta ribban för hur vi ska vara mot våra medmänniskor. Vad som saknas är en liknande deklARATION om djurens rättigheter, något som den internationella djurrättsgruppen WSPA (World Society for the Protection of Animals) arbetar med.

Sverige är redan ett föredöme med några av de strängaste djurskyddslagarna i världen. Vi är i flera länder ett föredöme även på andra områden, men särskilt när det kommer till hur vi behandlar våra djur finns det potential att göra mer, inte minst för andra länder. Tidigare har en svensk regering meddelat att man stödjer kravet på den tänkta FN-deklARATIONen om djurs välfärd, dock utan fortsatt engagemang. Regeringen bör snarast möjligt arbeta vidare med att erkänna WSPA:s deklARATION om djurs välfärd (Universal Declaration for Animal Welfare, UDAW) inom FN.

Grovt djurplågeri och djurplågeri mot tjänstedjur

I Sverige räknas inte Polismyndighetens tjänstedjur som ett djur, utan som egendom. Detta är ovärdigt ett land som Sverige där vi har hög moral vad avser hantering av våra djur. Om ett tjänstedjur utsätts för våld av något slag ska detta ses som ett extra allvarligt fall av djurplågeri och bör därför dömas hårdare än vanligt djurplågeri. Exakt straffskala bör utredas och hänsyn tas till nuvarande eller kommande lagstiftning på området.

För djurplågeri döms man i Sverige till maximalt 2 år i fängelse, och för grovt jaktbrott kan straffet utdömas till 4 år. Det är orimligt att den som allvarligt plågar ett tamdjur kan undkomma med lägre straff än någon som begår grovt jaktbrott. Regeringen Löfven tillsatte en utredning som ska se över straffskalan vid brott mot djur, där utredningen ska säkerställa att de allvarligaste brotten mot djur har tillräckligt stränga straff. Uppdraget ska redovisas senast den 31 januari 2020. Det är givetvis ett fint initiativ, även om en utredning knappast behövs för att konstatera att brott mot såväl människor som mot djur kan vara olika grova. Tiden då rättsväsendet undervärderar den här typen av brott mot djurens välfärd måste vara över varför regeringen snarast bör utforma en ny lag om grovt djurplågeri. Regeringen bör även återkomma med förslag som syftar till en ny lag om djurplågeri mot tjänstedjur.

Markus Wiechel (SD)

Richard Jomshof (SD)